RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.463 van 10 november 1999
in de zaak A. 75.996/X-7820.

In zake : de b.v.b.a. Bouwstoffen FOSSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. AMPE,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
Kerkstraat 8, bus 1

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te
8310 ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35,
2. de stad DIKSMUIDE.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. Bouwstoffen FOSSE op 10 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 juli 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan het bijgaand bijzonder plan van aanleg "Kruiskalsijdestraat" genaamd, van de stad Diksmuide, goedkeuring wordt onthouden;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. AMPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de stad Diksmuide geen deel heeft gehad aan de totstandkoming van het bestreden besluit; dat zij buiten de zaak dient te worden gesteld;

Overwegende dat ingevolge een beslissing van 23 september 1985 van de gemeenteraad van Diksmuide een eerste ontwerp-bijzonder plan van aanleg "Ambachtelijke zone FOSSE" genaamd, werd opgemaakt, behelzende 1,27 ha gronden waaronder de percelen 767 d/2, e/2 en f/2, waarop verzoeksters bedrijfsgebouwen zijn gelegen; dat deze gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgesteld gewestplan Diksmuide-Torhout zijn gelegen, deels in woongebied, en deels in agrarisch gebied; dat verzoeksters percelen zich volgens voornoemd ontwerpplan bevinden in een zone voor woningen en ambachtelijke be-

drijfsgebouwen; dat tevens in de onteigening is voorzien van de landbouwgronden gelegen links en rechts van verzoeksters eigendom, teneinde de uitbreiding van dit bedrijf in de toekomst mogelijk te maken; dat aan dit eerste ontwerp werd verzaakt; dat dit plan medio 1991 werd omgewerkt tot het ontwerp-bijzonder plan van aanleg "Kruiskalsijdestraat" genaamd, dat het betrokken gebied bestemt, deels tot zone voor bedrijventerrein, deels tot woonzone (ter plaatse van de bestaande bedrijfsgebouwen van verzoekster), met daartussen een landbouwzone; dat, nadat dit ontwerpplan door de gemeenteraad van Diksmuide op 25 januari 1993 voorlopig, en op 30 juni 1993 definitief was aangenomen, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 22 juni 1994 zijn goedkeuring aan dit plan heeft onthouden om volgende redenen :

> "Overwegende dat de voorgestelde lokatie niet planologisch is onderbouwd maar een oorsprong vindt in een illegaal tot stand gekomen ambachtelijke vestiging en in de eigendomssituatie van aldaar bestaande bedrijven;
>
> Overwegende dat voor ruim 3/4 van de oppervlakte van de voorziene bedrijvenzone geen argumentatie kan gegeven worden voor wat betreft het achterhaald zijn van de agrarische bestemming van het gewestplan; dat het hier integendeel volwaardige grootschalige akkers betreft die deel uitmaken van een echt open ruimte gebied dat, door deze bedrijvenzone, uit landschappelijk oogpunt in belangrijke mate zal geschonden worden";

dat de gemeenteraad van Diksmuide bij besluit van 24 april 1995 tot de opmaak van een nieuw bijzonder plan van aanleg heeft besloten met als doel "het bestaand bedrijf 'bouwstoffen Fosse' de nodige rechtszekerheid aan te bieden tot exploitatie van het bedrijf en de nodige maatregelen in te bouwen om de milieuhinder tot een aanvaardbaar minimum te beperken"; dat het nieuwe ontwerpplan verzoeksters gronden bestemt, deels tot zone voor wonen en/of aan ambachtelijk bedrijf verwante activiteiten, deels tot zone voor bestaand ambachtelijke bedrijf; dat tevens wordt voorzien in de onteigening van

de links en rechts van verzoeksters eigendom gelegen landbouwgronden; dat, nadat dit ontwerpplan door de gemeenteraad van Diksmuide bij besluit van 10 juni 1996 definitief werd aangenomen, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 4 juli 1997 de goedkeuring aan het bijgaand bijzonder plan van aanleg "Kruiskalsijdestraat" genaamd, van de stad Diksmuide, opnieuw heeft onthouden; dat dit besluit is gemotiveerd als volgt :

> "Overwegende dat onderhavig bijzonder plan van aanleg werd opgemaakt in functie van een bedrijf dat reeds jaren wederrechtelijk wordt uitgebaat;
> Overwegende dat het bedrijf reeds sedert ongeveer 1930 in dezelfde ongewijzigde gebouwen actief is en tot nu toe verzuimd heeft om te voorzien in aangepaste bedrijfsgebouwen ondanks de alvast tussen 1984 en 1993 in het toenmalig artikel 79 van voormelde wet van 29 maart 1962 voorziene mogelijkheden;
> Overwegende dat uit de bezwaarschriften en uit het schrijven van het stadsbestuur van 20 januari 1997 blijkt dat het bedrijf mede door het onaangepast zijn van de bedrijfsvoering storend is ten aanzien van de aanpalende woonomgeving zodat het evenwicht tussen de naburige erven verbroken is en de maat van de gewone ongemakken tussen de buren overschreden wordt;
> Overwegende dat uit het bijgevoegd onteigeningsplan blijkt dat met het oog op een stedenbouwkundig verantwoorde zonering van het bedrijf -inbegrepen buffering- een aantal percelen aan hun volgens gewestplan normale en niet achterhaalde bestemming onttrokken dienen te worden; dat dit het reeds bestaande onevenwicht nog zal vergroten zodat gesteld kan worden dat de ruimtelijke draagkracht van de omgeving wordt overschreden;
> Overwegende dat het aangewezen is een dergelijk probleem aan te pakken door verwijzing naar een goed gelokaliseerd lokaal bedrijventerrein nu blijkt dat een verweving tussen dit bedrijf en de aanpalende woonomgeving niet haalbaar is";

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster laat gelden wat volgt :

"IV. HET MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL.

1. Verzoekster vordert de schorsing van de beslissing van de Minister waarbij de goedkeuring aan het Bijzonder Plan van Aanleg Kruiskalsijdestraat wordt onthouden. Allereerst moet worden aangestipt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing verzoekster wel degelijk baat bijbrengt in die zin dat zij, met het gezag van een rechterlijke uitspraak, tenminste vaststelt dat er een ernstig middel aangevoerd kan worden tegen de bestreden beslissing, met als gevolg dat verwerende partij ertoe aangezet wordt om de zaak opnieuw en met de nodige spoed te onderzoeken in het licht van hetgeen het schorsingsarrest stelt en, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing in te trekken en een nieuwe, ditmaal voor verzoekster gunstige, te nemen. De schorsing van een negatieve beslissing van het bestuur kan aldus wel degelijk en bijzonder nuttig zijn.

2. Anderzijds moet worden aangestipt dat verzoekster ingevolge de bestreden beslissing dreigt een enorm en onmogelijk nog te herstellen nadeel op te lopen. Wordt de bestreden beslissing niet geschorst, dan zal de vordering tot nietigverklaring van het besluit ten vroegste allicht over 4 à 5 jaar in beraad worden genomen. In de tussenperiode is er in elk geval, zoals uit het dossier genoegzaam blijkt, in hoofde van verzoekster een volstrekte onmogelijkheid om een milieuvergunning te bekomen, en dienvolgens haar exploitatie te regulariseren.

Aldus wordt verzoekster voor een gewoon onmogelijke keuze geplaatst :

- ofwel haar exploitatie stop te zetten, hetgeen gewoon gelijk staat met het economisch einde van verzoekster;

- ofwel haar exploitatie overbrengen naar een totaal andere plaats, alvast buiten het grondgebied van groot Diksmuide, nu er in de regio geen lokaal bedrijventerrein beschikbaar is, nu niet, en ook niet op korte termijn : ook dit zou het economisch einde van verzoekster betekenen, nu verzoekster, als bouwstoffenhandelaar en klein transporteur in de eerste plaats is aangewezen op het cliënteel uit de directe omgeving;
- ofwel verder in de illegaliteit te werken, situatie die evenwel op heden totaal ondraaglijk en onmogelijk is geworden : niet alleen is er de strafrechterlijke vervolging van de zaakvoerder van verzoekster, die nu reeds een effectieve gevangenisstraf van 3 maanden heeft opgelopen, en thans op elk ogenblik opnieuw in vervolging kan worden gesteld (wettelijke herhaling ...), hetgeen zorgt voor een gewoon ondraaglijke zo morele als financiële druk, bovendien is er het gegeven dat verzoekster als het ware op elk tijdstip kan worden geconfronteerd met een vordering tot sluiting, gelet op het gemis aan milieuvergunning, probleem dat, zoals voorzegd, onmogelijk kan worden opgelost tot zolang niet eerst en voorafgaandelijk een bestemmingswijziging van het gebied is doorgevoerd.

Het besluit van de Minister creëert dan ook in hoofde van verzoekster een onmogelijk te herstellen nadeel, nadeel waarvan de kans om eraan te verhelpen uitsluitend nog voorhanden is mits een voorafgaande schorsing van de tenuitvoerlegging ervan";

Overwegende dat de "onmogelijke keuze" waarvoor verzoekster stelt te zullen worden geplaatst indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet wordt bevolen, zijn rechtstreekse oorzaak vindt in het eigengereid handelen van verzoekster, met name de exploitatie van een bedrijf zonder daartoe over de vereiste vergunningen te beschikken, en niet in het bestreden besluit dat de goedkeuring onthoudt aan een bijzonder plan van aanleg dat erop is gericht verzoeksters exploitatie mogelijk te maken; dat verzoeksters bewering dat zij "de facto onwetend (was) nopens de noodzaak van een exploitatievergunning" voor de Raad van State niet dienend is; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De stad Diksmuide wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien november 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**